

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2013. június

(Alapítva: 1986.)
XVII. évfolyam 121. szám

Csukás István: Tanérvzáró

**Félre írka, sutba táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.**

**Elő sárkány, elő labda
szállj az égnél magasabbra.
Gyere, állj be a csapatba,
estig ne is hagyjuk abba.**

**Vár a víz és vár a partja,
vár a nyári rét, a tarka,
szívünk dobog, bőrünk barna,
ki erre fut, ki meg arra.**

**Félre írka, sutba táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.**

Ballagás a Fáyban

2013-ban május első péntekén tartotta iskolánk a ballagást. Bár mostanában elég csapadékos az időjárás, szerencsére szép időnk volt, sikerült az ünnepséget az udvaron tartani.

A végzősök talán legnagyobb és legmeghatóbb ünnepségét nagy előkészület előzte meg: Csókásné Gémesi Ildikó, a ballagási „felszereléseket” évek óta beszerző tanárnő ismét megrendelte a tarisznyákat és a belevalókat, a fokokokat. A ballagási ünnepséget rendezte és megszervezte diákjaival Ludvik Csaba tanár úr. Az osztályokat és a folyosókat szépen kitakarítottuk; a diákok feldíszítették a tantermeket virágcsokrokkal, színes dekorpapírokkal. És természetesen 17 órára, a ballagás kezdetére szívünket is felkészítettük erre a nevezetes eseményre.

A rendezvény ballagási dalokkal kezdődött, melynek dallamára elindultak a végzős osztályok, végigjárták az iskolát karjukat egymás vállára téve, megkerülték az épületet, végül az udvaron bevárták egymást. Amikor mindenki megérkezett, elkezdődött a kb. fél órás előadás, amelyben a 10.c osztály diákjai szerepeltek (Czakó Mátyás, Illia Krisztofer, Sohár

Gergely, Vendl Dániel), valamint Schirger Tamás 12.e osztályos diák az alsóbb évfolyamok nevében, Erdélyi István 13.e-s pedig a végzősök nevében búcsúztatta a ballagókat. Elhangzott többek között Márai Füveskönyvéből részlet, Rudyard Kipling Ha című verse, Jobbágy Károly Búcsúzó, valamint Boldog Teréz anya Himnusz az élethez c.

költeményeik, továbbá Fekete István Bizonyítvány című prózája. Zenei betétek tették változatossá a műsort: hallhattuk Demjén Ferencet és Komár Lászlót. Az irodalmi előadást dr. Zántó Edina igazgatónő búcsúztató szavai követték, valamint Dorozsmai Károly igazgatóhelyettes úr hagyományosan kiosztotta a végzősöknek a jutalmakat, egyrészt a 4–5

évnvi kiemelkedő iskolai munkájukért, másrészt a kimagaslóan jó iskolai tanulmányokért. A Szózzal zárult a műsor, ezt követően pedig ki-ki felment még az osztálytermébe egy kis közös ünneplésre.

Hosszan lehetne ecsetelni, milyen sokféle érzés keríti hatalmába a ballagásokon a jelenlévőket. Persze egészen másfélék a szülőket, mások a végzősöket, megint mások a tanárokat. Más a fiatalokat, más az idősebbeket.

Nekünk már van mihez hasonlítani. Egyrészt ugye mi, iskolai dolgozók megélünk minimum egy ballagást évente, másrészt életünk során családi körben voltunk már egy-két stb. középiskolai ballagáson.

Óhatatlanul eszünkbe jut a fáys ballagásokon a mi búcsúztatásunk, amit évekkel, évtizedekkel ezelőtt rendeztek, mások ballagásai és a „bezzeg”! Csodálkozunk, hogy miért van annyi „repülő” kutya, maci stb. mostanság, hogy miért nem énekelnek a fiúk, hogy miért nem figyelnek a szülők az ünnepségre, zavarják beszélgetéseikkel azokat, akiket viszont érdekelne a műsor. Csodálkozunk persze azon is, hogy azok a fiúk, akik a tanév során csapzottan, lomhán jöttek iskolába, még ők is szépen kicsinosították magukat. És természetesen örülünk nekik, nektek!

A mi felszínes, kissé fölpörgött világunkban – azért úgy gondolom – a ballagás hangulata mégis megmaradt. Vagyis inkább szerencsésebb a következő megfogalmazás: a ballagás hangulatát nem lehet elvenni! Talán annak is köszönhető, hogy az ehhez az ünnephez köthető dallamok évtizedek óta ugyanazok. Ismerősen csengenek már fülünkben, előhívják emlékeinket. Egy szó, mint száz: az egyik legszebb ünnepség az év során a végzősök ballagása.

Köszönjük a szervezőknek az ünnepséget, köszönjük az osztályokat díszítő diákoknak a munkájukat, köszönjük a sok szép virágot! És köszönjük szépen elsősorban Nektek, kedves végzősök ezt a szép napot, hiszen nélkületek természetesen ez a cikk sem születhetett volna meg.

Hegedűs Andrea

=====

Csillagtúra

A csillagtúra éjszakai gyalogtúra a Börzsönyben, amikor a tanulók a maguk által választott nehézségű fokozatú útvonalon keresik meg az állomásokat (tanárokat). Az állomáshelyeken adott feladat végrehajtásával pontokat gyűjthetnek, amit összesítve hirdetünk győztest. Általában az írásbeli érettségi utolsó napjának estéjén rendezzük meg.

Az idei (2013.) csillagtúra május 10-éről 11-re

virradó éjszakára esett. A minimum 3 fős csapatok rendben elindultak, legkorábban a 13.a osztály csapata, amely már 16:45-kor elkezdte a H útvonalat bejárni, míg legkésőbb a Jampik és a Törvények kívüliek indultak – este 9-kor.

Az éjszaka jól indult, az idő pont jó volt egy kis gyalogláshoz. Szerencsére az előre jelzett hidegfront és eső csak másnap délután ért oda. Minden rendben alakult, míg az egyik állomáson posztot betöltő fiatalok egyike allergia miatt rosszul nem lett, így ők elhagyták az állomáshelyet. Szerencsére Hangya Gábor tanár úr gyorsan reagált, és az egyik, éppen a közelben lévő gyalogos csapatot megkérte, hogy vegyék át az őrhelyet – így a Pusztatorony állomáshely nem maradt ki.

Különösebb gond nélkül haladtak a csapatok, bár voltak olyanok, akik feladták, a többiek azonban mind időben megérkeztek (reggel 8 előtt). A pontszámok összegzése alapján az alábbi eredményt kaptuk:

3. helyezett a Jampik (10.c), A útvonal, 57,5 pont.

2. helyezett a Hé, haver (13.a), H útvonal, 61 pont.

1. helyezett a 11.e csapata lett, akik az E útvonal bejárása során 64 pontot gyűjtöttek. Gratulálunk a legjobbaknak.

Idén is, mint az elmúlt években mindig, Huszti Tibor tanár úrral együtt, kerékpárral indultunk neki az éjszakának. Ilyenkor bejárjuk az állomáshelyeket a Törökmező–Pusztatorony–Kisinóc–Nagyírtáspusztá-útvonalon. Az első alkalommal (5 évvel ezelőtt) majdnem telihold volt, aminek köszönhetően hihetetlen világos volt az erdőben, sok szakaszon lámpa nélkül tudtunk haladni. Sajnos idén nem volt ilyen szerencsénk, hiszen ezen az éjszakán pont újhhold volt. Viszont miután visszaértünk Törökmezőre, úgy döntöttünk, hogy az ellenkező irányba is elindulunk, így egészen Kövesmezőig elbicikliztünk.

Tóth László

DÖK-gyűlés

Közös érdekünk, hogy mindennapjaink élhető helyett kellemesek legyenek mind a vezetés, a tanáraink, mind a diákság számára... szlogennel kerültek plakátok az iskola különböző pontjaira. Ezen arról értesítettek, hogy az osztályfőnöki órákon gyűjtsük össze az észrevételeket, kérdéseket az iskolaélettel kapcsolatban.

Mint minden tanévben, így most is feltehetjük a kérdéseket az iskolavezetésnek, és választ is kaptunk rá 2013. április 23-án a díszteremben.

Kérdés	Válasz
<i>A székek lecserélése</i>	Folyamatban van, de az iskola és az alapítvány keretei szűkösek.
<i>A nagyszünet „helye”, a szünetek elosztása</i>	Mindenkinek máshogy lenne jó, nehéz megoldást találni, így marad a mostani rendszer.
<i>Saját járművel / biciklivel bejárni</i>	A házirend tiltja, megfelelő tárolásukra sincs elég hely.
<i>Értékmegőrző a tesiteremben</i>	Támogatott.
<i>Zene a nagyszünetekben</i>	Az iskola hangrendszere nem megfelelő erre a célra, emellett lehetetlen ennyi ember zenei ízlését összehangolni.
<i>Forróital-automata</i>	Támogatott.
<i>Ingyen WiFi az iskola területén</i>	Korlátozott a sáv szélesség, emellett nehezen kivitelezhető.
<i>Könyvtár minden szünetben legyen nyitva!</i>	Támogatott, de ebben a kérdésben észérvek és jogszabály is döntenek. (Lsd. a könyvtáros írását ezzel kapcsolatban ebben a számban!)
<i>Tornaszerek beszerzése, konditerem felújítása</i>	Folyamatban van, de kevés a pénz.
<i>Vízcsapok nyomáscsökkentőinek leszerelése</i>	Lehet, hogy le lesznek szedve.
<i>Dohányzó „Füst Milán Klub” udvar újrainyitása</i>	Lehet, hogy újra meg lesz nyitva, de dohányozni nem lehet majd benne.

Ezen kívül:

- A Mechanikai mérőlaborban lévő 2 db eszterga ki lesz cserélve kisebbekre, és az alapképző műhelyben fognak oktatási célokat szolgálni, de a folyamat jelenleg áll.
- E-cigit használni csak az iskolán kívül lehet, a tantermekben nem.

Göntér Ábel 12.e

A könyvtár nyitva tartásáról

Csodálkozva vettem tudomást arról, hogy a DÖK-gyűlésen a Fáy diáksága kérte a könyvtár nyitva tartását minden iskolai szünetben. Némileg ez jó érzéssel, elégedettséggel tölt el, mert azt sugallja számomra, hogy a könyvtár

ilyen népszerű, szeretitek a könyvtár atmoszféráját, a könyvek illatát, és hasznosan szeretnétek eltölteni a szüneteket. De be kell vallanom, hogy sejtem, „honnan fúj a szél”.:)

Sajnos a nagy többség nem a könyvek miatt vágyik a könyvtárra. Bárcsak így lenne! Látom, hogy évről évre egyre kevesebbet olvastok, egyre kevesebbet kölcsönöztök. Sajnos! De én még mindig reménykedem, hogy talán megfordul ez a tendencia.

A szünetben a könyvtárban tartózkodók nagy része a számítógépeket használja, persze nem igazán információkeresésre! Az is elő-előfordul, de ahogy látom, sajnos inkább a „gépezők”, a „gépfüggők” lepik el a könyvtárat, vannak, akiknél nincs megállás! Ha tehetnék, soha nem mennének mosdóba a szünetekben (minek is, ha oda a tanórán is mehetnek), nem ennének, csak a könyvtárban gépeznének. És nem túlzok! Amíg nyitva van a könyvtár, akár egymás után 3 szünetben is, mindig vissza-visszatérnek.

Akinél ez nem megy a tanulás rovására, annál nincs is gond (bár akkor sem tartom ezt helyesnek), de sajnos az esetek nagy többségében bizony rossz tanulmányi eredmények mellett is, lyukas órákon is itt „gépeztek” a diákok. Azért írom ezt múlt időben, mert ennek már vége. Aki elégtelenre teljesítette a tanulmányait, annak a tanulásra kell fordítania az idejét a szünetekben is.

Szünetekben, lyukas órákban így nincs „gépezés”.

Hivatalosan nekem hetente 22 órát kell nyitva tartanom a jogszabály szerint, és nem is ismerek olyan egyetlen könyvtáros által vezetett iskolai könyvtárat sem, ahol a tanítási időszakban, mondjuk 8-tól 3-ig, vagyis végig, minden szünetben könyvtárba lehetne menni. Ugyanis a könyvtári nyitva tartáson kívül, a kölcsönzési, olvasószolgálati feladatokon kívül egyéb feladatai is vannak a könyvtárosnak, és ha egész nap nyitva lenne, egyrészt kollégákkal nem tudna beszélni, nem tudná kitenni a lábát a könyvtárból, másrészt az egyéb szakmai feladatokkal alig haladna.

A lényeg: Az iskola vezetősége figyelembe vette a Ti kéréseteket, valamint nekem is szeretett volna kedvezni, így bevezettük, hogy ezután minden nagyszünetben nyitva tartok. Bár eddig is rendelkezésre álltam a kölcsönzők számára minden szünetben, ezentúl könyv- és újságolvasásra, böngészésre, számítógép-használatra is be lehet térni a nagyszünetekben, hétfőtől péntekig! És elsősorban nagy szeretettel várom azokat, akik olvasgatni jönnek be a könyvtárba, körbenézni, hogy van-e valami kedvükre való akár a szakirodalom, akár a szépirodalom polcain.

Olvassatok minden nap, hogy ráérezzetek az olvasás gyönyörűségére!

Az osztálykirándulás

A 9.b osztály első osztálykirándulásának első helyszíne Győrben volt az Audi autógyárban.

Reggel fél nyolckor az osztályteremben gyülekeztünk, szép lassan összegyűltek a kirándulók. Nagy izgalommal sétáltunk le az iskola előtt várakozó buszhoz. A rendkívül szép időnek köszönhetően mindenki örömmel szállt fel a buszra, ahol jókat nevettünk, beszélgettünk egészen Győrig. Mikor megérkeztünk a gyár elé, az első benyomásunk az volt, hogy az általunk elképzelt autógyárhoz képest túl kicsi az épület. Bekísértek a gyár területére, ahol először egy

prezentációval fogadtak bennünket. Az előadás a gyár múltját és a jövőbeli terveit foglalta össze. A továbbiakban végigvezettek a dízelautók gyártósorán. Leginkább ezt a részleget vártuk nagy izgalommal. Mindenki csodálkozott a precíz és igényes munkát végzőkön és a körülöttük lévő szerszámgépeken. Ezen a területen láttunk új

fejlesztéseket és modern motorblokkokat, valamint az Audi TT teljes összeállításának minden mozzanatát. Mindenki arra gondolt, bárcsak ez a darab az övé lenne. A gyár egyik munkatársa kifelé jövet lehetőséget adott arra, hogy mindenki megcsodálja a kiállított, egyre modernebb fejlesztésű motorblokkokat. Úgy

gondolom, hogy minden gyerek fantáziáját megmozgatta ez a gyárlátogatás, még azokét is, akikben esetleg még nem alakult ki a szakma iránti elkötelezettség. Az osztály nagy része gondolatban nem végleg hagyta el a gyárat, hiszen talán merésznek tűnő gondolatként azt hisszük, hogy majd pár év múlva újból visszatérünk mint a gyár munkatársai. Győr városa további nevezetességeinek megtekintése után a Normafához vezetett az utunk, ahol meglepetésben részesültünk. Találkoztunk az új testvérosztályunkkal. Sejtettük már, hogy mire készül Kovács Zoltán tanár úr, hiszen az előző testvérosztállyal való kapcsolatunk megszűnt. A lányok érkezésekor kissé visszahúzódóak voltunk, amíg nem kapta meg mindenki a tanár úr által kiválasztott párját, akivel a továbbiakban izgalmas, játékos feladatokat kellett elvégezni.

A program befejezését is mindenki élvezte, mert a János-hegyről libegő juttatott le minket a hegy lábához. Nagyon jól éreztük magunkat ezen a napon, amit az osztályfőnökünknek köszönhetünk. A hazafelé utunk csendes volt, mert mindenki kellőképpen elfáradt, és gondolataiba merült.

Osztálykirándulás – más szemszögből

Megtörtént a 9.b első osztálykirándulása, nem is akármilyen helyszínen, Győrben, az Audi-gyárban. Reggel kb. fél kilenckor indultunk el külön busszal Győr felé. Az út másfél óra körüli volt, és az utazás alatt végig beszélgettünk, nevettünk. Mikor megérkeztünk a gyár elé, elég szép látvány fogadott minket. A gyár jóval nagyobb, mint ahogy én elképzeltem. (Érdekes! Az előző cikkben épp mást olvastunk. – szerk. megjegyzése.) Bekísért minket egy idegenvezető a gyárba, prezentációval fogadott bennünket. Előadásában bemutatta a gyár múltját és a jövőbeli terveit. És a prezentáció után bementünk megnézni az Audi TT gyártását, amit mindenki nagyon várt.

Az Audikat fődarabonként láttuk felépíteni a motortól a kész autóig. Nagyon tetszett a gyár, de szerintem nem csak nekem. Én még ellettem volna ott. A gyár után szabadon mászkálhattunk Győr városában, fagyiztunk, nézelődtünk stb. A városlátogatás után a Városmajorba vitt az utunk, ahol felültünk a fogaskerekűre, és a Normafa felé indultunk, ahol elég nagy meglepetés ért minket. A

meglepetés egy találkozó volt a testvérosztályunkkal. Én nem hittem volna, hogy lesz még egy testvérosztályunk, mert az előző testvérosztályunkkal megszűnt a kapcsolat. Mindenki kapott egy párt a testvérosztályból. Olyan feladatok voltak, amit a pároddal kellett megoldani. A feladatok nagyon jók voltak, és szerintem mindenki élvezte. Ezek után a nap zárásaképpen libegőn ment le mindenki a párjával, ami szintén nagyszerű volt. A program után külön busszal mentünk haza, mely különböző helyeken rakta ki az osztály tagjait. És végezetül a 9.b nevében szeretném megköszönni a tanár úrnak az élményeket!!!

Kovács Tamás 9.b.

Eger látogatása

Május 24-én, reggel nyolc órakor az iskola elől élményekben gazdag osztálykirándulásra indult a 12.e osztály.

Utunk első állomása a mezőkövesdi gépmúzeumba vezetett, ahol remek élmény volt a korabeli gőzgépek megtekintése, és amelyek közül az egyiket egy kis segítséggel be is

indíthattuk.

Innen Eger városa felé vettük az irányt, és rögtön az ország második leglátogatottabb várának csodájára járhattunk. A vár történetét a remek idegenvezetőnknek, Szucsik Ágnesnek köszönhetően ismerhettük meg, aki a Pesti Barnabás SZKI tanára, és végig kísért bennünket a két nap alatt.

A vár megtekintése után rövid sétát tehattünk a belváros irányába, ahol a busz már várt ránk.

Ezután közvetlenül a szállást foglaltuk el, amit kisebb bonyodalmakkal, de sikeresen megtaláltunk. A kipakolás után, mindenki öröme, a várva várt vacsora következett. Ezt követően a hangulat fokozása érdekében borkóstolóra mentünk a Szépasszony-völgyben található Bíró pincészetbe. Itt remek vendéglátásban volt részünk, majd az esti órákban visszaérkeztünk a szállásra.

Másnap korán reggel, az ízletes reggeli után teljes menetszerelésben érkeztünk meg az egri csillagdába, ahonnan csodálatos panoráma tárult elénk, és érdekesebbnél érdekesebb programokban lehetett részünk.

A fáradalmak kipihenése érdekében utolsó állomásunk a demjéni fürdő és wellness központ volt, ahol

sikeresen kigőzöltük a káros méreganyagokat. Innen egyenes út vezetett Budapestre, hazafele. Ezúton is szeretnénk megköszönni ezt a felejthetetlen utat osztályfőnökünknek, Csókásné Gémesi Ildikónak, illetve kísérőtanárunknak, Hegedűs Andreának.

Az utolsó...

Vegyes érzelmekkel vártuk az utolsó osztálykirándulásunkat, hiszen már nem lesz több, mégis jönnek ígérkezett.

A korai indulás ellenére a Rába-gyár igazi felüdülés volt, mert igazi különlegességeket láthattunk a múzeumban. Például a Botond teherautót, amely akkoriban kategóriájában talán vetekedett a legjobb terepjárók

képességével. Sokat megtudtunk múltjáról és a mai járműgyártásban vállalt szerepéről, amely meglepően jelentős. Gyártanak a John Deernek, a Suzukinak, és láttuk, hogy volt egy NATO-páncélautó is Rába futóművel. Profiljuk ma a kisszériás speciális futóművek gyártása, de a honvédséggel is szerződésben vannak komplett teherautókra, valamint a kontinensen minden 3. kamion a gyár készítette merev első tengellyel fut, főleg a DAF-ok.

Ezután szomszédja, az Audi-gyár következett, ahol szintén hatalmas élményben volt részünk. Itt szinte az egész VW konzern részére készítenek erőforrásokat. A monumentális motorgyártó részleg után a végtermék létrejöttét láthattuk. A nemcsak a járműgyártó részlegben lévő fegyelem és szervezetség nyilvánvalóvá tette, miért prémiummárka. A TT-k nagy hatást

gyakoroltak mindannyiunkra. Kíváncsi lettem volna az újonnan épített részlegre, de csak júliusban nyit. A napunkat győri városnézéssel zártuk, kellemes levezetésként, ezalatt láttuk a Szent László-hermát is. A finom vacsora után jólesett a pihenés.

Reggel az általában megszokott fáradtság uralkodott mindenkin, de a reggeli „megolajozta” a napunkat, így folytathattuk utunk Burgenland felé, Fraknó várához. Az Eszterházy-tulajdonban lévő épület valójában a KuK fegyverraktára volt, így a szó szoros értelmében óriási mennyiségű

hadianyag volt felhalmozva. Ez Európa legnagyobb magán fegyvergyűjteménye, valamint a 3. legnagyobb elefántcsont-gyűjtemény is itt található. Az 1. és a 2. emelet közé beékelte kincseskamra felépítése, szerkezete is külön regényt érdemelne, főleg a benne található javak, amelyek még a felszabadítást is túléltek, így eredeti állapotban van. Tehát ez egy ősrög kincseskamra ősrög kincsekkel. A kútja is említésre méltó több mint 140 méteres mélységével és jó akusztikájával. Vezetőnk egy darab zacskóval fegyverropogást ért el.

Újabb élményekkel gazdagodva jutottunk el egy Bécshez közeli fensíkra. Az itt található „Skywalk” (mint a Niagaránál) csodálatos volt. 400 méteres magasságból gyönyörű kilátás nyílt majdnem egész Burgenlandra, egészen a Fertő tóig. Ezt tetéztük egy sziklaösvénnyel, amely nem messze a Skywalktól a fensík oldalában vezetett, ugyanezt az élményt nyújtva. Utunkat a Myra-vízeséssel zártuk. Hosszan és

lépcsőzetesen esett, ezért nagy szakaszon tudtuk megtekinteni. Az óriási víztömeg esése nagyon megnyugtató volt, viszont engem egy kicsit zavart a keresztül-kasul futó gyalogutak, fahidak sokasága, mert a látvány vesztett értékéből.

Az 5 év alatt, azt hiszem, elég jó kört zártunk osztálykirándulások terén, ezúton köszöni az osztály dr. Zántó Edinának, hogy ennyi helyre elvitt minket, valamint Hanczvikkel Adrienn tanárnőnek, hogy elkísért bennünket.

Erdélyi István 13.e

Krakkói jutalomkirándulás

Amikor mondták, hogy én is elértem a 4,0-es átlagot, és meghallottam a hírt, hogy mehetek jutalomkirándulásra, nagyon boldog volta. A nap végén nagy sebbel-lobbal mentem hazafelé, hogy elmondjam szüleimnek a jóhírt, igaz, akkor még nem tudtam az úti célt. Másnap volt egy megbeszélés a kirándulásról, ahol elmondták, hogy Lengyelországba, Krakkóba megyünk. Egyből jelentkeztem, hogy megyek én is. Az elkövetkező 2–3 hétben előkészültem az utazásra. Az utazás reggelén annyira vártam már a kirándulást, hogy hajnali 2 órakor felkeltem, felöltöztem, és már 3 óra 30 perckor indulásra készen álltam. 5 órakor már az iskola előtt vártam a buszt és a Fáy jó tanulóinak érkezését. A busz fél hatkor gurult az iskola elé. Mi ekkor szépen

lassan felszálltunk a buszra, és vártuk a régen áhított indulást. De mint mindig, most is volt későn érkező, aki miatt hátrányból kezdtük a kirándulást! De aztán szerencsére betoppan. Ekkor bemutatkozott István, akit mindenki Bocinak hívott, egyben volt fáysta. A másik kísérőnk Levente, az idegenvezetőnk volt, akit mindenki Lecsónak becézett, és aki kirándulásunkat megszínesítette és érdekessé tette. Az utazás alatt Szlovákiában és Lengyelországban a csodálatos tájat Lecsó mutatta be, nélküle fele annyit sem tudtunk volna meg. Szlovákiában csak néhányszor

álltunk meg, hogy pár „kétbetűs kitérőt” tegyünk. Az egyik pihenő után, ahogy továbbmentünk, Boci belefutott sajnos egy traffipaxba, amit a szlovákok büntetéssel honoráltak, igaz, a rendőrség jeles képviselői utána próbálkoztak barátkozni, de Boci nem kért belőle.

Első programunk a wieliczikai sóbánya volt, ahol sokat kellett volna várjunk, ha nem lett volna Lecsó, aki nagyon hamar bejuttatott minket. A bányába nagyon sok lépcső vezetett le (135 méter mélyre), területe nagyon nagy, és sok sószobor van benne. A bányának van saját lovardája, megmaradtak a berendezések, pl.: a magyar kutya, amely egy szállító eszköz (magyar találmány). A sóbánya után Lecsó tanácsára megnéztük a Polskiego Lotnictwa múzeumot, amely egy lengyel repülőgép-múzeum. Itt megtekinthető a hadsereg által használt összes repülőgéptípus. Ennél nagyobb repülőgépgyűjteményt még életemben nem láttam.

Utána elfoglaltuk a szállást, szerintem az elhelyezésünk nagyon jó volt, szép, tiszta, panaszt nem lehet mondani rá. Ezután az

igazgató szolt, hogy menjünk le vacsorázni, nekem annyira nem jött be az étel, de a többieknek, láttam, ízlett. Másnap reggel 7 órakor volt kelés, hogy időben odaérjünk a svédasztalos reggelihez. Szerintem nagyon finom volt. A nagyon bőséges reggeli után bementünk Krakkóba, megnéztük a várat és a

Wawelt, meg néhány templomot.

Boci reggel a Királyok útja mellett rakott ki minket. Fölmentünk a várba, ahol a székesegyházat néztük meg először. Felmásztunk a harangokhoz egy eléggé szűk

lépcsőrendszerben, ugyanis András-keresztek szolgálnak a torony támasztásaként.

Később Lecsó bemutatta Kinga, Szemeremes Boleszláv és Lengyelország 2 legnagyobb költőjének sírját, olyan híreseket, mint Magyarországon Ady vagy Petőfi. Utána megnéztük a várat, majd a Szent András és Szent Péter Pál templomot. Ezt követően elmentünk a krakkói Mária Bazilikába, a Wit Stwosz oltár megtekintése után (melyet 12 órakor nyitnak ki egy vékonyka pálcával)

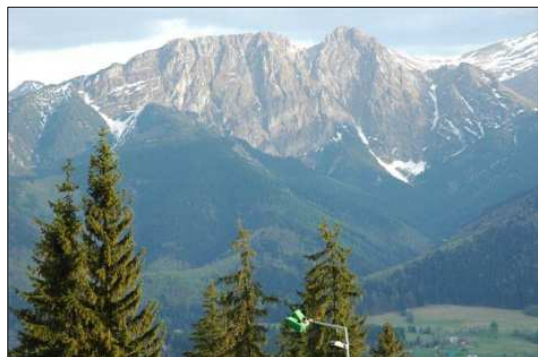
trombitaszót hallgattunk. Ezzel kapcsolatosan Levente elmesélt egy történetet: 400

éven keresztül mindig ugyanannak az egy családnak a fiai trombitáltak a városban, és amikor az utolsó családtag nem tudott fiút nemzeni, a város polgárai „besegítettek”, de sajnos így sem ment neki, ezért bizony kihaltak. Jelenleg a városka tűzoltói trombitálnak. Azután fél órás kánk volt ajándékot vásárolni az otthoniaknak. Ahogy mindenki felért a buszra, indultunk tovább a Fiat gyárba, ahol két idegenvezető várt ránk. Tartottak először egy

kis bemutatót arról, milyen modelleket és hány darabot gyártanak évente, utána körbevezettek minket a gyárban. (Egy kis érdekesség: Honti Hanna tanárnő lakott Tychyben, de nem járt a gyárban.)

Aztán visszamentünk a szállásra, és megvacsoráztunk. Másnap, a reggeli után összekapakoltuk a cuccainkat, és lementünk a buszhoz. Már szinte mindenki felszállt, de mint mindig, most is volt pár későn kelő. Elindultunk tutajozni. Menet közben

megálltunk Nedec váránál, utolsó magyar várnál, ahol Levente mesélt róla. Ezután értük el a Dunajecet. Egy vízi járműben 12-en ültek. Nagyon szép tájakat láttunk, pl.: a hármas Korona-hegyet. Tutajozás után célba vettük Zakopanét és a Gubalówkát, amely 1123 méter magasan

fekszik a tenger szintje fölött. Siklóval mentünk föl, az elénk táruló látvány oly gyönyörű, olyan érzés, mintha az érintetlen táj tárulna elénk. Lefelé libegővel jöttünk, sajnos elvert az eső. A

libegő után bevásároltunk a sajtpiacon, és elindultunk hazafelé, sajnos hosszú út várt még ránk.

Amikor hazaértünk, megköszöntük Bocinak, Lecsónak és tanári karnak ezt a csodás programot. Remélem, jövőre is ilyen élményekben gazdag kirándulásban lesz részünk, hiszen célul tűztem ki, hogy amíg itt tanulok, mindig részt veszek majd a jutalomkiránduláson. Köszönöm az igazgatónőnek, hogy ilyen csodás programot szervezett számunkra.

Viktor Patrik 9.b. osztályos tanuló, a Firka újság segédszerkesztője

Német vendégdiákok a Fáyban

Sokan talán nem is tudják, hogy a suliban baráti kapcsolatot ápol egy észak-németországi iskolával, az osnabrücker BBS-szel.

Szinte minden évben sor kerül egy cserediákprogramra, amely keretében a suliból utazhatnak közületek a szerencsések Osnabrückbe, illetve német diákok érkeznek hozzánk Budapestre. Mindkét esetben 3-3 hét időt lehet eltölteni külföldön, utazás: repülővel, a megélhetési költségeket az EU fedezi.

Ha bárki szívesen világot látna Németországban, nem kell mást tenni, mint egyszerűen segíteni az ide érkező német diákokat itt tartózkodásuk ideje alatt.

Én is idén ismertem meg a hozzánk érkező három fiatalembert, Andre Kwadet, Lennard Nayorkat és Pascal Brunst. Később, egy hónap múlva, amikor mi is ellátogattunk hozzájuk, hazájukba, még mélyebb barátságra tettünk szert velük.

Nagy öröm volt végre a német nyelvet igazából használni, a segítőkészségükről

nem is beszélve, amikor kijavítottak engem, ha épp valamit nem jól mondtam. A megérkezésük után Ferihegyről egyenesen Kecelre utaztunk, ahol a Közép-Európában is egyetlen nagy dízeljavító műhelyben, a Benedeczki Bosch Szervizben dolgoztunk, gyakorlatoztunk egy hetet. Nagyon rendesek voltak a kollégák, mindenféle javításba belekóstoltunk. A soros adagoló részlegben összeszerelhetünk és beállíthatunk egy Rába autóbussz-adagolót, mértünk VP adagolókat, szerelhetünk és tanulmányozhattuk mind az öt típus Common Rail magasnyomású szivattyút.

Hézagolhattunk hagyományos porlasztófejeket, és mindenki kapott egy Volvo teherautó PD elemet, amit mindenki maga szedett szét, cserélte ki a csúcsot, és állította be a nyitónyomást, majd próbapadon mérte. Rengetegszer vizsgáltuk a szelepeket, csúcsokat mikroszkóp alatt, megtanulva a jellegzetes kopási és beverődési nyomok olvasását.

Még a német srácok sem láttak ilyen gyakorlati dolgokat, így nagyon örültek a gyakorlatnak.

Hétvégén jártunk az egész országban egyedülálló, kecei haditechnikai parkban, ahol több mint 800 különféle hadijármű és egy óriási, interkontinentális rakéta is található számos vadászpilóta- és helikopterfajta mellett.

A következő héten a diákok Budapesten voltak. Ellátogattunk velük Gundacker Bence jóvoltából (aki hobbi barlangász) a csodálatos Pálvölgyi- és Szemlőhegyi-cseppkőbarlangba.

A második héten a sulinkban voltak a német diákok, itt szemlélődtek, és ismerkedtek a mi oktatási rendszerünkkel.

Az utolsó héten a budapesti Toyota Tsusho márkaszervízben voltak gyakorlaton, ahol közelebbről megismerhették a japán technikát.

Minden hétvégén sokat buliztak, és tetszett nekik a Hungaroring, ahol WTCC időmérőt néztük meg.

Fáradtan, de annál több élménnyel gazdagodva repültek haza, és mi is alig vártuk, hogy egy hónap múlva újból találkozhatunk.

A német és a magyar képzést összehasonlítva sok tanúságot vonhatunk le.

A németeknél a szakképzés 3 és fél éves, nincs érettségihez kötve, és 16 évesen kezdik.

Az első két évben a heti elméletgyakorlat aránya úgy alakul, hogy 4 nap gyakorlat és 1 nap suli („Theorie”, azaz elmélet). Az utolsó másfél évben már heti két nap suli és csak 3 nap üzemi gyakorlat van. A munkahelyek külön odafigyelnek a gyakornokokra, és külön osztályozónaplót is vezetnek a diákok munkájáról. Emellett kb. havi 120.000 Ft-nak megfelelő tanulói fizetést kötelesek nekik adni, van, ahol még többet is kapnak mint honorárium.

Az iskolai osztályok maximum 16 fősök, és egy tanóra 2 órás, 120 perces. Előfordult, amikor ott jártunk, hogy a tanóra első felében leadta a tanár az elméletet a (pl. a CAN buszról), az óra második felében pedig a tanárral együtt lementünk egy második tanárhoz az iskolai műhelybe, ahol rögtön meg is néztük élőben, gyakorlatban a tanultakat.

Fáy Kristóf 14.b

Első évem a Fáyban

Kíváncsian és egyben izgalommal vártam a szeptemberi tanévkezdést. Sokkal egyszerűbb volt a beilleszkedés, mint azt hittem volna, hamar összebarátkoztunk az osztálytársakkal, főleg azért, mert többükkel már túl voltunk egy vidám 0. napon. A tanárok sem harapták le a fejünket, pedig ettől kicsit tartottunk, de szerencsére inkább segítették a beilleszkedésünket, bár ez néhány harcos társamnak a mai napig sem sikerült maradéktalanul. Ahogy én látom, nemhogy azt nem

tudják, milyen iskolába is járnak, hanem valószínűleg azt sem, hogy melyik bolygón vannak. Ami nagy újdonság volt és nagyon vártuk, az az alapgyakorlat. Itt a délutános csoport félév tájékára már egy egész jó kis csapatná kovácsolódott össze. Megtanultuk, hogy a reszelő nem egy péksütemény tölteléke (amit egyébként a rabok nagyon imádnak), hanem egy szerszám, amivel értő kezek a fémet szépen megmunkálhatják.

Apropó félév! Valamilyen adminisztrációs hiba folytán (biztos van még egy Galamb Viktor nevű tanuló) a tanulmányi átlagom az osztályon belül dobogós helyre juttatott, amivel kiérdemeltem egy év végi krakkói utat. A tanév közben többkevesebb sikerrel próbálkoztunk egy ellenkező nemű testvérosztály becserkészésével. Közben teltek-múltak az unalmas téli napok, majd szép lassan kitavaszkodott. Egyre jobban megszoktuk új iskolánkat, megismertük a szabályait, amelyeket próbálunk a lehetőségek szerint rugalmasan kezelni. Az osztály nagyobbik

hányada kezdi felvenni a sulis és a tanulás ritmusát (jobb későn, mint soha). Sajnos még mindig vannak olyanok, akik az iskola pontos elhelyezkedését a mai napig nem tudták megtanulni, ezért késve vagy egyáltalán nem találják be az órákra. A tavasz egyik nagy eseménye volt számunkra (a tavaszi szüneten kívül) az Audi-gyár meglátogatása egy osztálykirándulás keretei között. Úgy gondolom, hogy egy leendő autószerelőnek és

minden autóőrültnek ez egy óriási élmény. Az év vége közeledtével az osztály nagy része lázas tanulásba kezdett, remélve, hogy a bizonyítványosztás alkalmával kézhez kapott dokumentum tartalma így otthon kevésbé veri ki a biztosítékot. A tanév utolsó napjaiban az iskola jobb tanulóival sikerült eljutnom Lengyelországba, ahol Krakkó és környékét tekintettük meg, ahol újabb gyárlátogatáson vehettem részt, ezúttal a Fiat-gyárban. Most, a tanév utolsó napjaiban már tudjuk, hogy az osztály nagy része tovább folytatja szédületes karrierjét immár a 10. osztályban, persze vannak páran, akiknek némi nyári tanulás lesz előírva a pótvizsgák előtt.

Összefoglalva: Örülök, hogy ezt a tanévet ebbe az iskolába tölthettem, mivel ide jöttem tovább tanulni, hisz egy rendkívül segítőkész, türelmes (szükség is van rá), bár nem mindig lágyszívű tanári kart ismerhettünk meg. Az év eleji félelmeink pedig alaptalannak bizonyultak, hisz egy kis tanulóval és odafigyeléssel ez az iskola is könnyedén elvégezhető. Most következik minden tanév legjobb része, az igazi happy end, a VAKÁCIÓ!!

Önkéntesként segítettük az árvízi védekezést

Visegrádon voltunk önkéntesként, és segítettünk a gátépítésben kb. 20 fővel. Busszal mentünk, több mint 2 óra volt az út. Ahogy megérkeztünk, kiadták a feladatokat, és nekiálltunk dolgozni. Jól ment a munka, mindenki jól végezte a dolgát, munka közben kocsikról adtak vacsorát, meleg teát és kávét.

Munka után kaptunk szállást, ami egy tornacsarnok volt, viszonylag kényelmesen tudtunk aludni a fárasztó munka után. Barátságos emberekkel ismerkedtünk meg munka közben, jól éreztük magunkat, és örültünk, hogy segíthettünk.

Kovács Gergő; Székely Dávid; Dániel Dávid 11.b

Dr. Hoffmann Rózsa köszönő levele

Köszönő levél az árvíz elleni védekezésben részt vevő diákoknak és tanároknak

Kedves Diákok, kedves Tanárok!

A szokásos illem diktálta rendtől eltérően most a Diákokat szólítom meg első helyen, mert a híradásokból – és a saját szememmel is – azt láttam, hogy rengetegen részt vettek az árvíz elleni védekezésben. Bizonyára tanáraitok is buzdítottak erre, és ők is ott voltak a gátakon – köszönet és hála nekik érte. De rólatok, középiskolásokról, sőt általános iskolásokról sokan talán el sem tudták képzelni, hogy nem csak az eszetekkel, hanem a szívetekkel is végiggondoltjátok, milyen tragikus következményei lehetnek annak, ha a soha nem látott óriási vízmennyiség a magyar falvakra, városokra, földekre, állatokra és emberekre zúdul.

Felmértétek a veszélyt, és döntöttetek: fiatalok vagytok, erősek vagytok, ott a helyetek, ahol a felnőtt lakosság – hivatásosok és önkéntesek – a veszélyeztetett partszakaszokon küzd az árvíz ellen. Köszönet és hála Nektek ezért. Mert nem csak erőteteket megfeszítve dolgoztatok órákon, napokon át, hanem példát is mutattatok.

Hogy mi hasznotok volt belőle (hiszen igencsak haszonelvű világban élünk)? Először is a segítség, az önfeláldozás nemesíti, gazdagítja azt, aki teszi. Aztán önkéntes munkát végeztetek, ami beszámít majd a kötelező önkéntes óraszámotokba. Példaképei lettetek a társaitoknak, s ez örömmel és meglelégedéssel tölthet el benneteket. Végül, de korántsem utolsó sorban, segítettetek megmenteni az árvíztől mindazt és mindazokat, ami és akik talán nélkülük a víz martalékai lettek volna. Az ő nevében is fogadjátok most a köszönet és hála szavait.

Kívánok Nektek vidám, jó vakációt, igazi pihenést és kikapcsolódást. Megérdemlitek.

Dr. Hoffmann Rózsa

FILMAJÁNLÓ/k

Django elszabadul

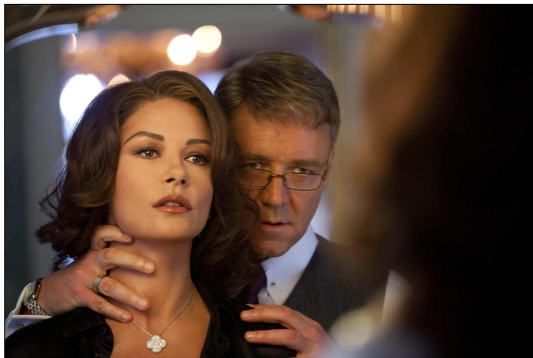
Ezt a filmet a történelmet kedvelőknek ajánlom, és azoknak, akik érdeklődnek a rabszolgatartás iránt.

A film bemutatja Djangonak, a film főszereplőjének a rabszolgasorsból való felemelkedését, valamint a rabszolgák nehéz sorsát. Mindemellett arról is tudomást szerezhethetünk, hogyan tekintett az átlag társadalom a négerekre.

Véleményem szerint ez egy szórakoztató, de egyben elszomorító film.

Megtört város

Ez a filmdráma Amerikában játszódik. Főszereplője Billy, aki a rendőrségnél dolgozott, de egy gyilkossági ügyben a polgármester megmentette, megőrizhette szabadságát, de cserébe le kellett szerelnie. Ezáltal elkötelezte magát a polgármesternek. Pár évvel később a polgármester felkereste Billyt, aki magándetektívként dolgozott, hogy megbízza azzal, derítse ki, ki a felesége

szeretője. Valójában a főszereplőnek a megbízóját nem is a feleségének szeretője érdekelte, hanem az informátora. Amikor Billy ezt megtudta, tovább nyomozott, és mélyebbre ásta magát a megbízója sötét ügyeiben, ezáltal bajba sodorva saját magát.

Halálos iramban 6

Ezt a filmet azoknak ajánlanám, akik kedvelik az akciót, az autókat és a versenyzést. Ez a film az előző részek tartalmára épül, amelyben meghal Dom barátnője. Ebben a részben viszont kiderül, hogy valójában nem halott, csak eszméletét vesztette és elrabolták. Letty

egy rivális csapatnál tevékenykedik. Dom megpróbál vele kapcsolatba lépni, ebben Hoobs rendőrhadnagy segíti. Amennyiben Doméknak sikerül elkapni a rivális csapatot, visszatérhetnek otthonukba, és egyesíthetik családjukat.

Gengszterosztag

A film amerikai krimi, amely Los Angeles maffiafőnökéről, Mickey-ről szól. Mickey korlátok és gátlások nélkül uralkodik a városon. Mindenki fél tőle, a rendőrök is neki dolgoztak, hozzá folyt be a fegyverkereskedelemből és a kábítószerből szedett adó. Egy lelkes, rendőrökből álló csapat

felveszi vele a harcot, és sikerrel járnak.

László Bálint 9.b.

A hónap nagy filmje! **Halálos Iramban 6.**

A halálos iramban 6. kicsit eltér az eddigi 5 résztől. A 2001-ben megjelent Halálos Iramban az illegális utcai autóversenyekre tette a hangsúlyt, ettől eltérően a Halálos Iramban 6. már az országokon keresztül szabálysértések megúszására összpontosít. Ezt bizonyítja az a mondat, hogy „Nincs kiadatás”.

Ennek az új résznek a „szlogenje”: „a család az első”. Ezt azért mondják, mert a 4. részben halottnak hitt Letti hirtelen felbukkan egy bűnszövetkezetben, és Torettoék szeretnének rajta segíteni, hogy visszatérjen a helyes útra.

Az egész történet ott kezdődik, hogy Torettot és csapatát megkéri a rendőrség, hogy segítsenek elkapni azt a bűnbandát, amelyik ellopta egy pusztító fegyver alkatrészeit. Toretto belemegy, hogy segít, de cserébe kéri, hogy töröljék az összes bűnüket, amiért körözik őket. Torettoék először 6 db superautót kapnak, amit az első üldözés során összetörnek, mert a tolvajok olyan sportautót készítettek, ami minden extra dologgal fel van szerelve, hogy ne tudják őket elkapni a rendőrök. Ezután mind a két csapat adatot gyűjt egymásról, ebből kiderül, hogy Letti és Toretto ismerik egymást, amiért Lettit meg is kérdezik, hogy ez hogy lehet, de a lány erre nem tud válaszolni, mert elvesztette az emlékezetét. Toretto ezután megpróbál vele beszélni egy verseny keretében, de sajnos nem sikerül a lányt átállítania magukhoz, viszont a lánynak a lelkére hat ez az elbeszélgetés, és kezd neki valami derengeni. Ezek után csak az ellenséges csapat vezérével sikerül beszélnie. Torettoék eközben beszereznek néhány új verdát. Megint megpróbálják elkapni a bűnbandát, akik a fegyverkészletük utolsó

darabját, egy tankra is szert tesznek, de Torettoék három legjobb sofőrjének és három autójának köszönhetően a legegésztőbb módon megállítják a tankot, egy összetört kocs segítségével fejre állítják, és így elkapják a bűnbandát. Egy csavar segítségével a film végén a bűnbanda feje kiszabadul, és megpróbál repülőgéppel elmenekülni, de Torettoék megállítják, és néhány kocs segítségével összetörik a repülőgépet is. A film végén Torettoék visszaköltöznek a még az 1. részből megismert régi házba, és új életet kezdenek. A Halálos Iramban 6. nagyon bonyolult cselekményű film, nem hasonlít a kezdetekre, az előző részekre. Ennek ellenére rendkívül izgalmas, ajánlom mindenkinek.

Igaz, kicsit hosszúnak találtam, de megéri annak, aki szereti az autós üldözéseket. Remélem, kedvet kaptatok a film megnézéséhez, és köszönöm a Firka szerkesztőségének, hogy bemutathattam ezt az akciódús történetet.

Balugyánszki József 9.b.

Kölykök

Nem mai ez a film (1995), amit figyelmetekbe ajánlok. Amatőr színészekkel eljátszatott oktatófilm, „tanmese”.

A rendező Lawrence Donald Larry Clark, 1943-ban született. Fotóművészként már 1971-ben híressé és hírhedtté vált Tulsa című albumával.

A film hiteles képet próbál mutatni a nagyvárosi tizenévesek életéről. A történet két szálon fut, Telly, a főhős csak szüzlányokkal lép kapcsolatba elkerülendő a nemi betegségeket, és haverja Casper, aki csak beszél a szexről és füvezik. A másik fonal Jennie-é, aki nehezen áll rá az ügyre, majd egy vizsgálat során megdöbbentő tényként tudja meg, hogy HIV-pozitív, pedig Teddyn kívül soha senkivel nem volt kapcsolata. Elkezdi keresni a fiút, akit egy házibuliban meg is talál, amikor éppen egy ifjú lánnyal „létesít kapcsolatot”, de Jennie

összeesik a beszédett kábítószerrel, és ekkor Casper pedig megerőszkolja. A film egyébként úgy mutatja a várost és a benne élőket, ahogy azt a kölykök látják.

Nem egy gördülékeny film, néha már idegesítők a hosszan tartott beállítások, amellyel még mélyebben akarja érzékeltetni az eseményeket. Ez a világ a bevállalás ideje, a felelősségérzet nulla. Fiatalon sokan ostobák, meggondolatlanok, és bátran mindent meg mernek csinálni, de nem tudják, és nem is akarják tetteik következményét vállalni, és mire felismerik, már olyanná válnak, mint akinek a

napjai meg van számlálva. Semmittevés, drog, erkölcstelen és határtalan szex, bűnözés, durva erőszak, dohányzás, alkohol. Ezek egy-egy szóban a film fontos mondanivalói. Talán azért kell megnézni, mert van mondanivalója, és elképzelhető, hogy valamit felfog belőle a ma fiatalja is.

Larry Clark filmjei: Kölykök (1995), Még egy nap a Paradicsomban (1998), Genya (2001), Ken Park (2002), Marfa lány (2012).

Zsil

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

Pistike lelkendezve rohan haza a bizonyítványával:

- Papa, papa, óriási mázlid van!
- Na, mesélj!
- Képzeld, jövőre nem kell új tankönyveket vened!

Mama, az iskolában azt mondták, hogy állandóan hazudok!

- De Pistike, te még nem is jársz iskolába!
- Mondd csak fiacskám, ebben a mondatban: „A pásztor a mezőn legelteti a nyáját” melyik a helyhatározó?
- A pásztor.
- Nono! Már hogy lenne a pásztor a helyhatározó?
- Úgy, hogy a pásztor határozza meg a helyet, hogy hol legeljen a nyáj!
- Ha az egyik iskolai vécében van vécépapír: szerencséd van.
- Ha működik a vécé: még nagyobb szerencséd van.
- Ha van illatosító spray is: Tűnés azonnal a tanári vécéből!

- Apu, apu, hol vannak a Kárpátok?
- Nem tudom fiam, anyád pakolt...

- Mi kell a babázáshoz?
- Bab + víz.

- Küldök hozzád egy fémjelzett beteget! – telefonál egy orvos a kollégájának.
- Fémjelzett? – hangzik a csodálkozó kérdés. – Az meg milyen?

– A haja ezüst, a foga platina, az ere arany, a lába ólom, és nincs egy vasa sem.

– Mit csinálnak a várvédők, ha unatkoznak???

– Elfoglalják magukat.

– Mi a falusi energiáitál?

– Kútbul.

– Mi csillapítja a farkaséhséget?

– Piroska.

– Mit tegyen a paraszt, ha nincs földje?

– Vessen magára.

– Hogy hívják a zöldruhás papot?

– Környezetbarát.

– Miért tévednek kevesebbet az állatok?

– Mert tévedni emberi dolog.

– Miért rossz a tetűnek?

– Mert egy hajszálon múlik az élete.

– Mit eszik a vegetáriánus kannibál?

– Zöldségest...

– Mire táncolnak a programozók?

– Algoritmusra.

– Mi lesz a táncosnőből, ha megöregszik?

– Ráncosnő.

– A kínaiaknál jelmezbált rendeznek:

– Huan lett a madárijesztő, Lee a hóember, Cseng a telefon.

Magyar Angol

(Lyukamon szőr van.) – You come on sir one.

(Hol a nyuszi?) – Hole a new see?

(Van két macskám.) – One Kate much come.

(Hideg van.) – He dag one.

(Van hat bicskám.) – One hut bitch come.

(Lukas trikó.) – Luke ash tree cow.

(Csúszik a csikó.) – Chew seek a cheek cow.
(Van hat kecském.) -- One hut catch came.
(Sirálytojás.) – Sheer I toy ash.
(Két nomád tacsó van a boron túl.) – Kate no mud touch cow one a bock Ron tool.
(Bírlak!) – Beer lack!
(Szól anyu!) – Soul a new!
(Tapéta.) – Tap eat a.
(Fogpiszkáló.) – Fog peace call low.
(Tépett varjú van a fán.) – Tape at war you one a fun.
(Szarvasmarha-felvágott) – Shit iron bite if up cut there.
(Én istenem, jó istenem.) – I too you no, good too you no.
(Anyajegy.) – Mother ticket.
(A nyavalya törjön ki!) – Mother's butter brake it out!
("Kő tűz?" "Nem, má' ég") – „Stone fire?” „No, today sky.”
(Anyakönyvvezető.) – Mother book driver.
(Repülőgépanyahajó.) -- Flying machine mother if good.

A fogorvoshoz új beteg érkezik. A doki ismerősnek találja. Figyelmesebben megnézi, majd felvidulva mondja:

– Örvendek! Ön volt az a rendőr, aki tegnap megbírságolt a parkolóban?

– Minek a rövidítése a HELP?

– ???

– Hozz Egy Liter Pálinkát!

– Hova viszed azt a két szép libát?

– Az anyósomnak.

– Miért?

– Mert tegnap azt mondta, hogy a fél életét odaadná egy libáért!

A férj a pincéből hordja fel a karácsonyi díszeket. Az egyik menetnél, dobozokkal megrakottan elvéti a lépcsőt, és két lépcsőfokot esve hanyatt elterül a padlón.

A felesége - lekiabál neki:

– Mi volt ez a zaj?

– Leestem a lépcsőről!

Az asszony leviharzik a lépcsőn:

– Eltört valami?

– Nem, semmi baj, jól vagyok!

Kis szünet után a feleség:

– Drágám, én a díszekre gondoltam! Eltört valamelyik?

Nálatok nincs ébresztőóra? – kérdezi a tanár az elkéső tanulótól.

– De van, csak mindig olyankor csörög amikor én még alszom.

-
- Pistike, addig nem állhatsz fel az asztaltól, amíg meg nem eszed a vacsorát! – mondja haragosan az anyuka.
 - Jaj, de jó, akkor holnap nem mehetek iskolába!

Móricka osztályában a matektanár leszid mindenkit, és azt mondja:

- Gyerekek! Olyan buták vagytok, hogy az osztály 50 százaléka meg fog bukni matekból!
- Erre felszólal Móricka:
- De hiszen nem is vagyunk annyian...

Vizsgáztató:

- Önnek inkább a lottóval kellene próbálkoznia.
- ???
- 90 kérdésből éppen ötöt talált el.

Irodalom órán:

- Pistike, neked ki a kedvenc író?
- A papám. Ő szokta írni az igazolásokat, amikor nem jövök iskolába.

- Mi a különbség a tehéntrágya és a Win 95 között?
- A tehéntrágyából ki lehet lépni.

- Pistike, melyik óceán ez? – kérdezi a tanár a térképre mutatva.

A fiú mélyen hallgat.

- Így van! Ez a Csendes-óceán!

- Mit csinál a szőke nő, ha lefagy a számítógépe?

– ???

- Berakja a mikróba.

Két szőke nő megy az utcán és találnak egy tükröt. Az egyik felveszi, és belenéz:

- Te, ez a csaj nagyon ismerős nekem!

A másik is belenéz:

- Te buta, ez én vagyok!

- Miért teszi az informatikus a megmaradt kaját a mélyhűtő helyett a számítógép alá?

– ???

- Mert Windows alatt minden lefagy!

A buszmegállóban két ember beszélget.

- Hallotta, a város külföldről rendelt autóbuszokat?

– Ez rémes!

- Tessék? Miért, mi ebben a borzasztó?

- Már vagy húsz perce várunk a buszra... mikor fognak azok ideérni?
- Képzeld, szegény nővérem 2 éve korházban van.
- Jaj de sajnálom. Tüdő?
- Nem.
- Szív?
- Nem.
- Hanem?
- Ápolónő.

Ül egy fickó a vonaton, az egyik kezében egy szeg, a másikban egy darab kő.

- Ember! Miért tartja a kezében azt a követ, meg azt a szeget?
- Hogy el ne felejtsem, hogy Kőszegre utazom!
- Aztán mit csinál majd, ha Szarvasra kell utaznia?

Viktor Patrik 9.b

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Az **Apáczai Csere János-díj** az oktatási miniszter által adományozható egyik szakmai elismerés, amely az óvodai, általános iskolai, szakiskolai, középiskolai pedagógusok és a főiskolai, egyetemi oktatók részére kiemelkedő oktatási-nevelési munkáért, valamint a pedagógiai gyakorlatot segítő kiemelkedő tudományos tevékenységért adományozható. Évente egyszer, a magyar kultúra napján, január 22-én az alap- és középfokú oktatásban 10 és a felsőfokú oktatásban 10 személy kaphatja. A díjazott az adományozásról igazoló okiratot és plakettet kap.

(A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából)

A 2013. május 30-i ünnepségen a 37 kitüntetett között részt vett iskolánk volt igazgatója, **Pletser József** is.

„Tudomásomra jutott, hogy a felterjesztés az iskolából indult. Ezért köszönetemet fejezem ki Önöknek és az iskola igazgatónőjének, dr. Zántó Edinának, hogy megkezdett nyugdíjas évemet ilyen meglepetéssel folytathattam. Ezt az elismerést Önök és az iskola nélkül soha nem érhettem volna el. Pedagógusnap alkalmából azt kívánom Önöknek, hogy

legyen a pályán sok olyan örömük, mint ami nekem megadatott!

Mindenkinek jó egészséget és kitartást kívánok a szabadság megkezdéséig.” – írta köszönő levelében volt igazgatónk.

Még egyszer gratulálunk, köszönjük a jókívánságokat, és jó egészséget, hosszú, nyugodt nyugdíjas éveket kívánunk!

Helyreigazítás

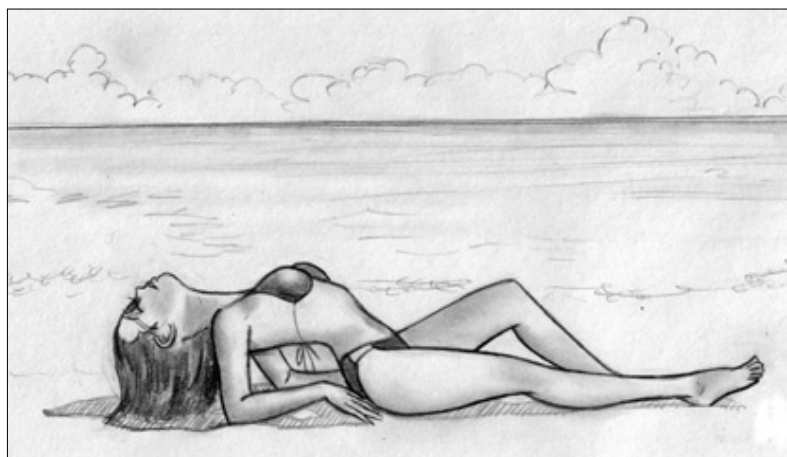
Múlt havi számunkban a filmajánló szerzője tévesen lett közölve. A cikket nem Héher Leon, hanem Kocsis Tamás 9.b írta. Elnézést kérünk a tévedésért.

Lelkes munkájáért Viktor Patrik 9.b osztályos tanuló „elnyerte” a Firka diákszerkesztő-helyettesi posztját.

Gratulálunk!

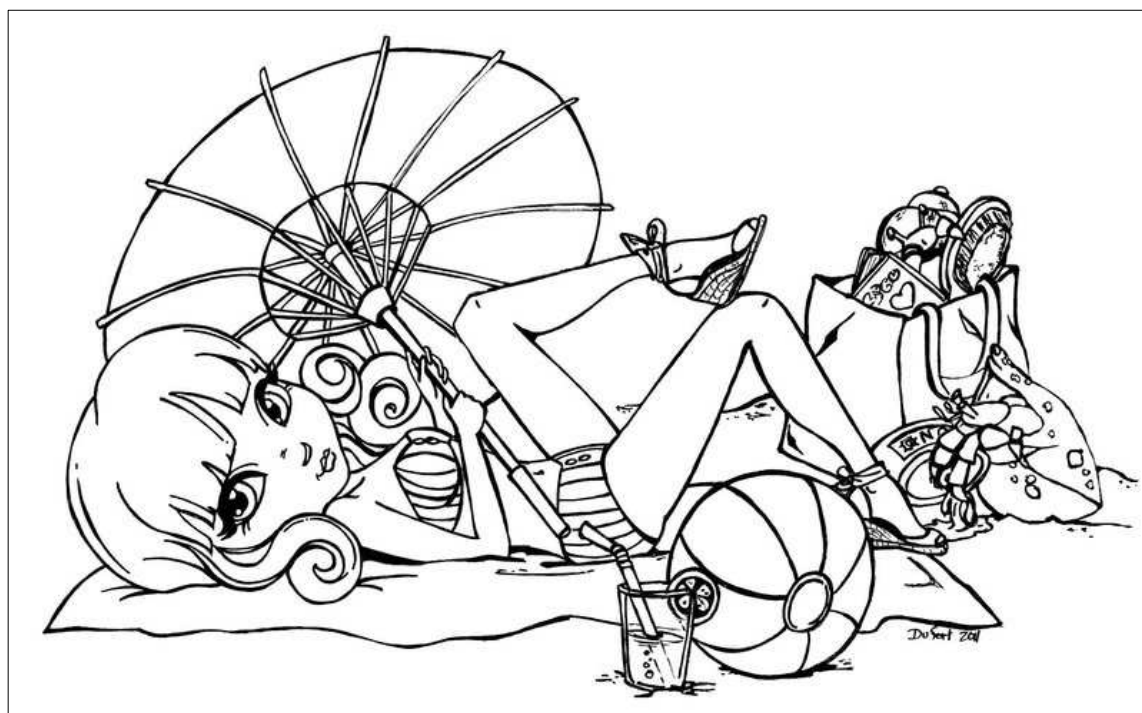
Lehetőségeinkhez mérten minden évben megjutalmazzuk a Firka szerkesztőit, cikkíróit. Idén ötéves munkájáért az egész 13.e osztálynak és osztályfőnöküknek, igazgatónőnknek, dr. Zántó Edinának csokoládét adtunk jutalmul, a 9.b és 12.e osztálynak pedig sós és édes süteményeket. Köszönjük munkájukat!

Rajzolóink is már a nyárra gondoltak.

**A nyári szünetre mindenkinek
kellemes időt, felfrissülést
kívánunk!**

Jankovich Ferenc: Tanítónknak

Mi már tőled sokat kaptunk,
de tőlünk te keveset,
az arcodból, a hangodból
sugárzik a szeretet.
Fogadd tőlünk ezt a csokrot,
mit kötött a szeretet,
hála-hála, mindig hála
jó tanítónk teneked.

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60–62. ☎ +36-1-215-3177

Fax: +36-1-476-0901, OM azonosító: 035379

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákfőszerkesztő: Galamb Viktor 9.b

Diákfőszerkesztő helyettes: Viktor Patrik 9.b

A 121. szám (2013. május – június) elkészítésében közreműködtek:

Balugyánszki József 9.b, Dániel Dávid 11.b, Erdélyi István 13.e, Fáy Kristóf 14.b,

Göntér Ábel 12.e, Kovács Gergő 11.b, Kovács Tamás 9.b, László Bálint 9.b,

Molnár Dániel 12.e, Pap Péter 12.e, Székely Dávid 11.b, Tóth László